

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

John Gorka

Saturday 14 Dec 2013

Een waardig afscheid van 2013! Met huisfavoriet en muzikaal ceremonie meester bij ons tienjarig bestaan. Woorden zijn overbodig.

Minneapolis Minstrel Returns

John Gorka heeft een grote schare fans in Europa. Zo gauw een optreden bekend wordt gemaakt, komen er reacties uit alle windstreken. Vragen wanneer hij nu weer eens naar de UK of andere ons omringende landen komt. Sommigen laten zich niet uit het veld slaan en gaan over tot het leggen van contact met de In the Woods burelen. Waardoor het soms lijkt of het concertpodium uitgroeit tot een reisbureau. Want Lage Vuursche is niet alleen moeilijk uit te spreken voor anderstaligen, maar zie er maar eens te komen. Maar met enige assistentie resulteerde het deze keer ook weer in bezoekers uit zowel Duitsland, België en de Uk. Deze belangstelling lijkt ogenschijnlijk geheel in tegenstelling tot de af en toe stotterende en zeer bescheiden persoon die Gorka is. Relativering zou een begrip kunnen zijn die deze voormalig student filosofie heeft uitgevonden. Toeren doet hij op bescheiden schaal en nooit langer dan enkele dagen achtereen, omdat hij niet te lang bij zijn gezin vandaan wil zijn. Hij vertelde dat zich kon herinneren dat toen hij vroeger soms zes weken aan een stuk toerde, hij er zowel fysiek als geestelijk last van kreeg. Het cruciale moment leek altijd bij de tiende dag van de tour te liggen. John heeft inmiddels een flink oeuvre opgebouwd en werkt eigenlijk zonder setlist en zoals hij dat zelf omschrijft "Lives in the moment", dat kan ook heel goed omdat als hij iets over verzoeknummers zegt, er uit de zaal gelijk een veelheid aan verzoeken op hem af komt. Echter vlak

voor de show ontdekte hij ons archief en ging checken wat hij de vorige keer had gespeeld bij ons en ging toen een setlist maken met als uitgangspunt zo weinig mogelijk doublures. Dat werkte niet goed voor hem, hij zelf weet het aan een teveel aan koffie. Maar na een echte Gorka introductie over een man in Philadelphia, ten tijde dat John daar werkte als bloemenverkoper na afronding van zijn studie filosofie, die auto's hielp parkeren. En dat deze man zowel gewenst, maar ook als dit niet gewenst was, zijn taak vol enthousiasme bleef uitvoeren. Je ziet het voor je als Gorka het verteld. Dit was de inleiding voor de song "The Sentinel", waarvan hij opeens de tekst kwijt was. Dit gebeurde nog een keer bij een nieuw nummer wat op het nog te verschijnen album in februari 2014 zal komen te staan. Gorka is de eerste om zijn vermogen tot relativeren en ironie over zijn functioneren in te zetten, door bij verschillende songs te melden: "Ik ga nu een nummer doen, dat ik wel ken". Overigens zegde hij toe de betreffende song "Thirstier wind" in de pauze te gaan bestuderen en het in de tweede set alsnog te spelen, iets wat hij vol verve deed. Hij nam ons mee in een stukje educatie over de gitaar en hoe en waarom hij het op zijn manier deed, iets wat hij nogmaals deed bij de uitleg over zijn Nederlandse G-Sharp gitaar. Zijn beheersing van het instrument is ogenschijnlijk nonchalant, maar razend knap. Dat ogenschijnlijk nonchalante zou als metafoor kunnen dienen voor Gorka's persoonlijkheid en optredens. Zijn soms licht verwarde en daarmee charmante verschijning, zet je regelmatig op het verkeerde been. Met zijn vlijmscherpe observaties en reacties op het publiek. Het gesprek wat hij deels met zichzelf en deels met het publiek voert over het verzoek voor een "langzame, negatieve song", laat een man zien die weet wat hij teweeg kan brengen op een podium. En of het nu gaat over de wind die na een lange winter in zijn woonplaats the Twin Cities, de sneeuw eindelijk doet verdwijnen en daarmee het voorjaar in luidt, of over zijn Italiaanse wortels. Er zit naast ernst altijd een twist in zijn teksten. Enkele intro's waren weer bijzonder. Alvorens de stevige blues in te zetten getiteld "Lightin' blues, krijgen we een heel referaat over het feit dat het niet gaat over Lightnin' Hopkins, maar dat deze wel een all time favorite van hem is en hij bovendien laatst op weg naar huis van een gig in Texas zijn geboorteplaats heeft bezocht, om vervolgens een blues in te zetten die over bliksem gaat. Wanneer hij als intro op de gospel getinte song "Good Noise", vertelt over zijn ontmoeting met de grote Pop Staples, krijg je aardig zicht op hoe deze man zich beweegt in het leven. Uitgenodigd voor een muziekfestival in de UK, kan hij de nacht ervoor de slaap niet vatten en besluit om daar aan de bar beneden iets aan te doen. Aan de bar ontmoet hij Pops. Na zijn eerste opwinding van de ontmoeting met deze grootheid, vangen ze een conversatie aan en constateren een gemeenschappelijk probleem, namelijk dat beiden niet kunnen slapen. Als de conversatie vordert wordt Pops al snel slaperig en verdwijnt naar zijn kamer. Gorka constateert niet dat hij slaapverwekkend is, maar dat hij Pops geholpen heeft. Deze positieve interpretatie levert overigens wel een gezamenlijk ontbijt op en samenwerking voor het gospelnummer wat John al lang wilde schrijven. Waar Pops later nog over belt om hem te complimenteren met het resultaat. "Toen hij me belde, stond mijn album op", verteld John met zijn karakteristieke schitteroogjes. Voor de encore had hij een song over zijn inmiddels zestienjarige zoon, die zo vermeldde hij net zijn rijbewijs had gehaald, nog een baby was. Zoals alleen Gorka dit kan zet hij in enkele zinnen het leven van ouders met een baby neer. Als hij stil is en slaapt is het een engel, als hij begint te schreeuwen en drammen lijkt hij op Charles Bronson, nog zonder snor maar daar werkt hij aan. Na wat opstartproblemen was John weer terug zoals we hem kennen een "grand cru", die alleen maar lekkerder wordt. Voor enkele diehards speelde hij nog een verzoek wat hij op het podium had toegezegd, volledig akoestisch op de rand van het podium, met alleen de kerstboom als achtergrondverlichting We nemen afscheid van een jaar met louter hoogtepunten. De kerstaankleding versterkt gevoelens van afscheid en melancholie en dan is het niet gek als je op weg naar huis iemand ziet lopen die je in de nevelen denkt te herkennen van vroeger. In ieder geval leek het haar hetzelfde.

1. I'm From New Jersey
2. Outside
3. The Sentinel
4. Love Is Our Cross To Bear
5. Italian Girls
6. Edgar The Party Man
7. Armed With A Broken Heart
8. Can't Get Over It
9. What Was That
10. Night Is A Woman
11. Morningside

1. Working In Corners [Nancy Griffith]
2. If I Could Forget To Breathe
3. Lightning's Blues
4. Let Them In
4. Good Noise
5. Diminishing Winds
6. Thirstier Wind [unreleased]
7. Semper Fi
8. Ignorance & Privilege
9. She's That Kind Of Mystery [Bill Morrissey]
10. When He Cries
11. I Saw A Stranger With Your Hair

All tracks by John Gorka except where noted
John Gorka | vocals, acoustic guitar, G sharp guitar, piano

www.johngorka.com